

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΑΖ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2275	Κυριακὴ Δ' Νηστειῶν (Μάρκ. 9,17-31) 29 Μαρτίου 2020	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Φταίει ἡ ἀδιαφορία τῶν γονέων

«Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπε· Παιδιόθεν» (Μάρκ. 9,21)

Ἱστορία, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ ἱστορία τοῦ θαύματος ποὺ διηγεῖται τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο (βλ. Μάρκ. 9,17-31), λίγο ἢ πολὺ εἶνε γνωστὴ σὲ ὅλους. Σήμερα, Τετάρτη (Δ') Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος περιγράφει πῶς **ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς θεράπευσε ἓνα δαιμονιζόμενο νεό**, τὸν ὁποῖον ἔφερε σ' αὐτὸν ὁ πατέρας, γιὰ τὸ παιδί βασανιζόταν φοβερά.

Γύρω ἀπὸ τὴν ἱστορία αὐτή, κάθε φορὰ ποὺ τὴν ἀκοῦμε στὴν ἐκκλησία ἢ τὴ διαβάζουμε κατ' ἰδίαν, **πόσα διδάγματα δὲν βγαίνουν!** Τί ἀπ' ὅλα αὐτὰ νὰ πάρουμε σήμερα ὡς θέμα γιὰ τὸ κήρυγμά μας; ✓ **Νὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν ἀξιολύπητη κατάστασι τοῦ νέου, ποὺ ἓνα φοβερό δαιμόνιο τὸν χτυποῦσε μὲ σκοπὸ νὰ τὸν θανατώσῃ, τὸν ἔρριχνε ἄλλοτε στὴ φωτιά καὶ ἄλλοτε στὸ νερό, τὸν ἔκανε νὰ βγάξῃ ἀφροὺς ἀπὸ τὸ στόμα, νὰ τρίξῃ τὰ δόντια καὶ νὰ μένῃ ξερός;** ✓ **Νὰ ποῦμε γιὰ τὴν ἀδυναμία τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ποὺ δὲν μπόρεσαν τότε νὰ θεραπεύσουν τὸ παιδί;** ✓ **Νὰ ποῦμε γιὰ τὴν ὀλιγοπιστία τοῦ πατέρα, ποὺ ἦρθε στὸ Χριστὸ ὄχι μὲ πλήρη πίστι ἀλλὰ μὲ κάποια ἀμφιβολία, πιεζόμενος ἀπὸ τὴν ἀνάγκη;** ✓ **Νὰ ποῦμε γιὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ Χριστοῦ γενικὰ πρὸς ὅλους «ᾧ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;» (Μάρκ. 9,19);** ✓ **Νὰ θαυμάσουμε τὴ δύναμι τοῦ Χριστοῦ, ποὺ μ' ἓνα λόγο τοῦ ἔδιωξε τὸ δαιμόνιο καὶ θεράπευσε τὸν νεό;** ✓ **Ἡ ἀκόμη ν' ἀναλύσουμε τὴ σύντομη θεραπευτικὴ συνταγὴ ποὺ ἔδωσε γιὰ ὅλες τὶς σωματικὲς καὶ ψυχικὲς ἀσθενεῖς μας λέγοντας «Τοῦτο τὸ γένος (τῶν δαιμόνων δηλαδὴ) ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ»;** (ἐ.ἀ. 9,29). Δηλαδή· Ἀμαρτωλοὶ ἀσθενεῖς, προσεύχεσθε καὶ νηστεύετε! Προσευχὴ καὶ νηστεία εἶνε τὰ δύο ἀποτελεσματικὰ φάρμακα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ

σώματος, τὰ πανίσχυρα ὄπλα μὲ τὰ ὁποῖα μπορεῖτε νὰ νικήσετε τὶς λεγεῶνες τῶν δαιμονίων ποὺ σᾶς ταλαιπωροῦν.

Πολλὰ τὰ διδάγματα. Ἀλλὰ τώρα, ἀφήνοντας αὐτὰ ἢ καὶ ἄλλα ἀκόμη ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ τὸ ἱερὸ κείμενο, ἀπ' ὅλο τὸ εὐαγγέλιο διαλέγω μόνο μία λέξι, ἐπάνω στὴν ὁποία θέλω νὰ στηρίξω τὴ σημερινὴ διδασκαλία· καὶ αὕτῃ εἶνε ἡ λέξι **«παιδιόθεν»** (ἐ.ἀ. 9,21).

* * *

Ὁ Χριστὸς, ἀγαπητοί μου, ὅταν βρέθηκε μπροστά του ὁ δυστυχισμένος νεός, στράφηκε πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸν ρώτησε· –Ἀπὸ πότε ὑποφέρει ἔτσι τὸ παιδί σου; Κ' ἐκεῖνος ἀπαντᾷ· –**«Παιδιόθεν»**, δηλαδὴ ἀπὸ τὰ μικρά του χρόνια. Ὁ Χριστὸς τὸν ρώτησε ὄχι γιὰ τὸ δὲν ἐγνώριζε· ἐκεῖνος γνωρίζει τὰ πάντα· τὸν ρώτησε, γιὰ τὸ ἤθελε νὰ πάρῃ **ἀφορμὴ** ἀπ' τὴν ἀπάντησί του καὶ **νὰ μᾶς διδάξῃ ὅλους**, καὶ τὸν πατέρα τοῦ νέου καὶ ἐμᾶς τοὺς σημερινούς καὶ τοὺς γονεῖς ὅλων τῶν αἰώνων, ὅτι ἡ **αἰτία τῆς δυστυχίας τῶν παιδιῶν μας εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι**. Naί. Πολλὲς φορὲς τὰ παιδιὰ καταντοῦν στὴ θέσι τοῦ δαιμονιζομένου παιδιοῦ τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου ἐξ αἰτίας τῆς ἀδιαφορίας τῶν γονέων τους.

Τὰ παιδιὰ βέβαια, ἀπὸ τὴ γέννησί τους ἤδη, δὲν εἶνε τελείως ἀθῶα. Ἄς φαίνωνται ἀθῶα. Κάτω ἀπὸ τὸ χαμόγελο τοῦ μικροῦ καὶ κάτω ἀπὸ τὰ χαριτωμένα λογάκια του κρύβονται πολλὰ **ἐλαττώματα** ποὺ συχνὰ ξεφυτρώνουν, ὅπως π.χ· ἐγωισμός, ἰδιοτέλεια, θυμός, ἐπιμονή - πεῖσμα, φθόνος - ζήλεια, ψέμα, διάφορες ἰδιοτροπίες, πονηριά, κλοπὴ...· νὰ μερικὰ ἀπὸ τὰ ἐλαττώματα τῶν μικρῶν.

Αὐτὰ τὰ **«ἀγκάθια» τῆς ψυχῆς** τοῦ παιδιοῦ πρέπει **οἱ γονεῖς** νὰ προσπαθήσουν **νὰ τὰ ξεριζώσουν. Καὶ ἐγκαίρως!** Ἀλλοίμονο ἂν τ' ἀφήσουν, γιὰ τὸ τότε τὰ μικρὰ θὰ γίνουν μεγάλα· ὁ

μικρὸς ψεύτης θὰ ἐξελιχθῇ σὲ μεγάλο ἀπατεῶνα, ὁ μικρὸς τσιγγούνης θὰ γίνῃ γέρος φιλάργυρος, ὁ μικρὸς θυμῶδης θὰ καταλήξῃ φονιάς, ὁ μικρὸς κλέφτης θὰ καταντήσῃ διαρρήκτης, ὁ πεισματάρης θὰ γίνῃ ἀναρχικός....

Ὅσο τὸ παιδί εἶνε μικρὸ καὶ τὰ ἐλαττώματά του πιὸ ἀπαλά, τρυφερά ἀκόμη, τότε πρέπει ν' ἀντιμετωπισθοῦν μὲ **φροντίδα σοβαρή**. Καὶ τότε ὑπάρχει ἐλπίδα νὰ ἐξουδετερωθοῦν. Ἀργότερα θὰ ἔνι πολὺ δύσκολο, ἴσως καὶ ἀδύνατον. Εἶνε εὐκολώτερο νὰ ξερριζώσῃς ἓνα ἐλάττωμα ἀπὸ τὴν καρδιά ἐνὸς μικροῦ παρὰ ἀπὸ τὴν καρδιά ἐνὸς ὠρίμου· καὶ ἀκόμη δυσκολώτερο ἀπὸ τὴν καρδιά ἐνὸς γέρου. Τὸ ἐλάττωμα στὸν ὠριμὸ ἔχει ρίζει ρίζες, καὶ στὸ γέρο ἔχει γίνει πιά δέντρο ὁλόκληρο· δὲν εἶνε εὐκολο νὰ τὸ ξερριζώσῃ κανεὶς. Στὸ μικρὸ παιδί ὅμως τὸ ἐλάττωμα εἶνε ἀκόμη δεντράκι νεόφυτο ποὺ μπορεῖς πιὸ εὐκολὰ νὰ τὸ ἀνασπάσῃς.

* * *

Γι' αὐτό, ἀγαπητοί μου, πρέπει **οἱ γονεῖς νὰ παρακολουθοῦν ἄγρυπνα** τὰ παιδιά τους, νὰ τὰ προσέχουν, νὰ ἐξετάζουν τί κάνουν, γιὰ νὰ εἶνε σὲ θέσι νὰ ἐπεμβοῦν νὰ τὰ διορθώσουν.

Καὶ μὲ ποιά μέσα μπορεῖ νὰ γίνῃ διόρθωσι;

✓ Πρῶτα - πρῶτα μὲ **διδασκαλία**. Μὴ λησμονοῦμε ὅτι τὸ κάθε παιδί χρειάζεται χρόνο, ὥρες γιὰ νοθεσία, ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ ἰδίως ἀπὸ τὴ μητέρα. Ἡ μάνα νὰ διδάξῃ στὸ παιδί νὰ ἀγαπᾷ τὸ Θεὸ καὶ τὸν κόσμον γύρω του, νὰ τοῦ καλλιεργήσῃ τὴν κοινωνικότητα τοῦ εὐαγγελίου, νὰ τὸ παιδέψῃ νὰ περιορίζῃ τίς ἀπαιτήσεις του, νὰ ἔνι ἥρεμο καὶ ταπεινὸ, νὰ συγκρατῇ τὸ θυμὸ του, νὰ συμπαθῇ καὶ νὰ βοηθᾷ κάθε ἄνθρωπο καὶ μάλιστα ὅποιον βρίσκεται σὲ ἀνάγκη, νὰ τοῦ μάθῃ τίς πρῶτες ἀπλὲς προσευχὲς καὶ νὰ τοῦ δείξῃ πῶς νὰ κἀνῃ τὸ σταυρὸ του, νὰ τοῦ ἐμπνεύσῃ νὰ σέβεται τοὺς μεγαλυτέρους, ν' ἀγαπᾷ τὴν ἀλήθεια, τὴν ἐργασία, τὴ συνέπεια, νὰ τὸ συνηθίσῃ νὰ ἔνι τακτικὸ σὲ ὅλα.

✓ Ἡ διόρθωσι ἐπιτυγχάνει ἰδίως μὲ τὸ **παράδειγμα** τῶν γονέων. Ἄς προσπαθοῦν νὰ τηροῦν στὴν πρᾶξι ὅσα διδάσκουν μὲ λόγια. Καὶ ἀξίζει χάριν τῆς καλῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ παιδιοῦ νὰ προσπαθοῦν νὰ ἔχουν μία κατὰ τὸ δυνατὸν ἄψογη ζωή. Καὶ συγκεκριμένα· διδάσκουν τὸ παιδί νὰ λέῃ ἀλήθεια; πρῶτα αὐτοὶ νὰ λένε τὴν ἀλήθεια. Τοῦ λένε νὰ σέβεται τοὺς μεγαλυτέρους; πρῶτα αὐτοὶ νὰ δείχνουν σεβασμὸ στοὺς δικούς τους γέροντες γονεῖς. Τὸ κατηχοῦν νὰ σέβεται τὸ Θεό; πρῶτα αὐτοὶ νὰ τιμοῦν τὸ ἅγιον ὄνομά του καὶ νὰ τηροῦν τὸ θέλημά του. Τοῦ συνιστοῦν νὰ ἐκκλησιάζεται; πρῶτα αὐτοὶ νὰ ἔνι παρόντες στὴν ἐκκλησία.

Τὸ συμβουλεύουν νὰ ἐξομολογῇται; πρῶτα αὐτοὶ νὰ περνοῦν ἀπὸ τὸ πετραχήλι. Τοῦ λένε νὰ ἔχῃ συνέπεια; πρῶτα αὐτοὶ νὰ μὴ ἀθετοῦν τὸ καθῆκον τους. Ἄν τὸ διδάσκουν νὰ μὴν κλέβῃ, ἀλλὰ οἱ ἴδιοι κλέβουν, πῶς νὰ «πιάσῃ» ἡ διδασκαλία τους; Πρὶν ἀπὸ τὰ λόγια χρειάζεται πρῶτα παράδειγμα. Γιατὶ τὸ παιδί προσέχει καὶ ὑπολογίζει κυρίως ὅχι τί λέει ἀλλὰ τί κάνει ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα του, καὶ σύμφωνα μὲ τὸ παράδειγμά τους ρυθμίζει καὶ τὴ δική του ζωή. Τὸ ἔμπρακτο παράδειγμα εἶνε ὁ καλύτερος δάσκαλος τοῦ παιδιοῦ.

✓ Ἄν ὅμως ἡ διδασκαλία καὶ τὸ καλὸ παράδειγμα δὲν ἀρκοῦν γιὰ διόρθωσι, τότε οἱ γονεῖς ἄς μεταχειριστοῦν καὶ **τὴν τιμωρία**. Ὑπάρχουν παιδιά εὐαίσθητα, ποὺ μὲ μιὰ παρατήρησι ἀμέσως βάζουν τὰ κλάματα· ὑπάρχουν ὅμως καὶ παιδιά σκληρά, ποὺ δὲν παίρνουν ἀπὸ λόγια, τὰ συμβουλεύεις καὶ δὲν ἀκοῦνε. Ἐκεῖ χρειάζεται τιμωρία· ὅχι ὑποχώρησι σὲ ἀπαιτήσεις τους, ἐκκοπὴ τοῦ κακοῦ θελήματος· ὅχι νὰ γίνωνται ὅλα τὰ χατίρια, ἀλλὰ στερήσι, νηστεία, ἀκόμη καὶ ῥαβδὶ - ξύλο (βλ. Παροιμ. 13,24), ποὺ μπορεῖ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸ παιδί ἀπὸ ἐλαττώματα.

✓ Τέλος οἱ γονεῖς **νὰ προσεύχωνται** γιὰ τὰ παιδιά. Ὅ,τι δὲν μποροῦν νὰ πετύχουν αὐτοὶ μὲ τὴ διδασκαλία, μὲ τὸ παράδειγμα καὶ μὲ τὴν τιμωρία, νὰ τὸ φέρῃ ὁ Χριστός. Οἱ μητέρες νὰ λένε· Θεέ μου, σῶσε τὸ παιδί μου ἀπὸ τὰ φοβερὰ δαιμόνια τοῦ θυμοῦ κ.λπ.· τὸ βλέπω καὶ καίγεται ἡ καρδιά μου... Παιδί, γιὰ τὸ ὅποιο ἡ μάνα χύνει δάκρυα καὶ παρακαλεῖ τὸ Θεό, δὲν θ' ἀφήσῃ ὁ Θεὸς νὰ χαθῇ.

* * *

Μεγάλη ἡ εὐθύνη τῶν γονέων, ἀγαπητοί μου. Ἄν ἡ μάνα μὲ τὴν ἀμέλειά της ὁδηγήσῃ τὴν κόρη της σὲ δρόμο ὀλέθριο, θὰ πάῃ στὴν κόλασι. Καὶ ἂν ὁ πατέρας μὲ τὴν ἀδιαφορία του ἀφήσῃ τὸ γυιό του νὰ καταντήσῃ ἀλήτης καὶ στοιχεῖο κακοποιό, θὰ δώσῃ λόγο βαρύτατο. Μὲ τὴ στάσι τους οὐσιαστικὰ θανάτωσαν τὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ τους καὶ γι' αὐτὸ θὰ καταλογιστοῦν καὶ θὰ δικαστοῦν ὡς φονιάδες!

Καὶ **ὅλοι, ἀδελφοί μου, ἄς προσέχουμε τὸν ἑαυτὸ μας**. Νὰ πολεμοῦμε τὰ πάθη καὶ νὰ ξερριζώνουμε ἐπιμελῶς τὰ ἐλαττώματα. Σ' αὐτὸ ἄς ζητοῦμε πρῶτα τὴ βοήθεια τοῦ Χριστοῦ. Μόνοι μας οὔτε ἓνα θυμὸ μας δὲν μποροῦμε νὰ ξερριζώσουμε, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ὅμως ξερριζώνονται καὶ οἱ βαθύτερες ρίζες τῆς κακίας· ἀρκεῖ νὰ ζητοῦμε τὴ βοήθεια τοῦ Κυρίου καὶ νὰ τοῦ λέμε ἀλλὰ μὲ πίστι· «**Βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς**» (ἔ.ἀ. 9,22).

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος